

2006'YA DAİR

Bir kadın...

Kendi düğününde ağlıyor hıçkırarak, sevinçten değil. Kaderine ağlıyor.

Belli ki evlenmek istemiyor. Ama devlet görevlileri tarafından imam nikâhlı eşiyle evlendiriliyor. Sonra yine aynı görevliler sevinçle uğurluyorlar onu ölümüne...

Yer Malatya'nın Darende ilçesi Akova köyü... Kadının adı **Fatma** ...

Düğün günü ağlamaklı, belli ki razı değil kaderine.. ama boynu büyük, kimsesiz...

O farkında başına geleceklerin, kucağında kaderine ortak bebeği, hüznle ölüme yürüyor... Bu senin en mutlu günün diyor yanındakiler...

Fatma baskıdan bunalıp ayrıldığı imam nikâhlı kocasıyla evlenmek için zorla ikna edildiğinin ertesinde geçtiğimiz günlerde dört çocuğuyla ölü bulundu evinde... Katil zanlısı kocası...

Bir çocuk daha öldü aynı zamanlarda... Onun hikâyesi de Fatma'ya benzer...

Bu sefer yer İstanbul...

Derya üniversite son sınıf öğrencisi bir genç kız...

Ölümüne sevenlerin ülkesi olduğumuzdan onu da ölüme götürüyor onu "seven" ...

Ayrıldığı sevgilisi tarafından defalarca tehdit edilen genç kız, çaresiz kapıları çalıyor...

Polise gidiyor, devlete sığınmıyor... Beni koruyun diye yakarıyor...

Duyuyor sesini kimse...

Bitmiyor tehditler... Bir gün kapıya dayanıyor eski sevgili... Önce Derya'yı öldürüyor, sonra evde bulunanları yaralıyor...

Derya'nın babası feryat figan...

Biri Malatya, biri İstanbul'da iki kadın... Biri üniversite öğrencisi, diğeri belki okuma-yazma biliyor yalnızca...

İkisinin de kaderi ortak... İkisi de " *sevenleri* " tarafından öldürüldü... İkisi de onları koruması gerekenlere sığınmıştı... İkisi de onları koruması gerekenler tarafından korunamadı...

2006'dan bir başka olay da Tunceli'den.

Tunceli'de yatılı bölge ilköğretim okulunda büyük çocukların küçük olanlara tecavüzü yazıldı gazetelerin manşetlerine.

Tecavüzle suçlanan çocuklar, "*Bize de daha önce bizden büyük olanlar tecavüz etti*" diyerek savundular kendilerini.

Yatılı bölge okulları, yoksul ve okumak isteyen çocukların sığındığı umut yuvalarıdır. Ama o yuvada da koruyamadık çocuklarımızı.

2006'da bu resimler ve bu öykülere benzeyen öyküler yaşandı bolca. Her biri yüreklere kazınan, içimizi acıtan olaylardı bunlar.

Gözlerimiz kapalı, kulaklarımız duymaz, yüreklerimiz mühürlüydü... Ne Derya'yı koruyabildik ne Fatma'yı ne de Tunceli'deki çocuklarımızı... Hepsi bu devlete sığınmıştı.

2007'de iki seçimi tartışacak bu ülke. Bir de yukarıdaki gibi seçimler var... Yaşamla ölüm arasında gidip gelen seçimler, hayatlar...

Hiç yaşama şansı vermediğimiz hayatlar... Sesini bize duyuramamış, kaybolmuş çocuklar...

2006'da yukarıdaki öykülerin kahramanlarına ne kadar yaşam hakkı tanıdıysak o kadar eşittik, o kadar duyarlıydık...